

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: PLEIADERNE VED MIDNAT

Citation: Hauch, Carsten: "PLEIADERNE VED MIDNAT", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder*. - 1929, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 265. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch03val-shoot-workid87368.pdf> (tilgået 26. oktober 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

PLEIADERNE VED MIDNAT.

☞ Vi ere de natlige Væversker,
Der sanke de usynlige Traade
Fra Melkeveiens yderste Rundkreds,
Hvor Vævens Ende staaer.

☞ Svævende Nattesnyer,
Aldrig trættede,
Flyvere uden Vinger,
Med hvem dog ingen Fugl
Kan maale sig i Flugt.

☞ For os er Tiden knap begyndt,
Skjøndt hine Døgnfluer af Verdner,
Nysudrugede,
Flyvende Fnug i det uhyre Lufthav,
Drømmer om Æoner og Evigheder,
Og troe, at Enden er der,
Skjøndt de ei endnu have fuldendt
Et eneste Kredsløb
Omkring de fastforbundne Atlasdøttre,
De Lysøiede,
Hvis Blik funkler igjennem Sløret,
Og der bærer utallige Verdners Tryk,
Uden at mærke det;
Og der ligne svulmende Druer,
Fra hvilke Livets Drik nedstrømmer.

☞ Hvad I kalde tusinde Aar,
Er kun et kløvet Sekund,
For kort til at vort Øies Blink
Deri
Kan naae den Nærmeste blandt vore Døttre,
Som kredser i Melkeveiens Ring.
[266](#) For os er Eders længste Sorg
Kun som Døgnfluens dirrende Vingeslag
Før dens hurtige Død.

☞ Og dog er ogsaa vi Timelighedens Børn,
Og selv de længste Baner,
Hvori lysende Verdner dreie sig,
Ere for Intet at regne
Mod Evighedens usynlige Kreds,
Hvortil Tiderne aldrig naae;
Og skjøndt vi udmaale dem
Med Millioner af Aar,
Ere de kun som en Strøm,
Der udtørres og hensvinder i en Sommerdag,
Mod det uendelige Hav, der aldrig udtørres,
I de høie Aanders Rige,
Som forløstes fra Tidernes Tryk.